

1777

Debreceeni

Vta.

Debreceeni Szent Gyülekezetben
1777. évi. 14. napján.

Debreceeni

által.

Debreceeni

Vta.

Prædikáltatott,
A Debreceeni Szent Gyülekezetben
1777. évi. 14. napján.

Debreceeni János

által.

ff. 6.

IDVESSEGNEK
V T A.

AVAGY

Edgyűgyűróvid Tanítás, mely azt adgya elődben,
mint kellyen neked, az. Istének izent lelkének ujjá
izülő kegyelmét meg nyerned, es az által a' Meny-or-
szagba jutnod.

PRÆDIKALTATOT.

A' DEBRECENI SZENT GYŰLEKEZET BEN,
1663 elztendőben, Pünkösdi havának 14-napján.

DEBRECENI JÁNOS,

akkori Debreceni Scholának, Igazgatója által.

DEBRECEN BEN

Nyomtatott R. P. Kárántsi György által.

NEMZETES DOBOZI IANOS, ES

POSGAI GASPAR Urameknek:

ertelmes, és a' kegyességben buzgo Ferfiaknak:

KEGYELMETES BEKESEGET AZ URUL.

Mivel Bőcsületes Uraim, ez elmult alkalmatossággal, az ujja születesről tört edgyűgyű Prædicaciomat, kegyelmek remésem felet meg kedvellette, és szíveiben való terjesztetést kívánta: kegyelmek keresi- nek engedven, tetzet, hogy a kegyelmek szent Gyüle- kezeten elõ nyelvel törttanítasomat, iras által közön- segeslõ tegyem, és a kegyemek neve alatt ki bocsassam. Vegye jo neven azért kegyelmek ez kis faradozasomat, és olvasgassa meg. Engedgye Isten, hogy ennek uranna- is egyeb faradozasomnak gyümölcsével kedveskedhes- sem kegyelmeknek. Az Ur Isten éltesse és tartsa meg kegyelmeket sok bekeleges és örvendetes elzöldõ- kig.

Kegyelmeteke az urban
DEBRECENI JÁNOS.

becsület, a' nagy uraság és méltóság, a' mellyekkel ember annyira el hiszi magát, hogy még az ő teremto Istenét is ne ismerhesse, hanem az el szakadgyon, és azt meg kellesek neki tagadnia. Exod. 5. 2. De ez is csak hijában valóság; mert ebben a' mennyi gyönyörűség, két annyi kedvetlenség; A' mennyi öröm, két annyi siralom! A' mennyi edelség, két annyi keferúség. Hijában való a' gazdagság, mert a' gazdag mindenkor elméjében nyughatatlanokodik, törö- dik, és gondolkodik, miképpen az ő kincsét jözzéget nevelhesse, és szaporithassa. Ezért mődgya Christus Urunk Mát. 10. 25. Nebéze világ- hozragadot gazdagnak idvezülni, könnyeb a' tevének a' usfokan által bunn; hogy sem mint az ilyen gazdagnak idvezülni. Hijában való az öröm, mert csak hamar az után siralom és bánat követhet. Ezért mondgya Salamon. Eccl. 7. 2. 3. job a' szomorúság a' nevetésnél. Kémet; job a' siralmas barhoz menni, hogy nem mint a' lakodalmas barhoz, mert a' lakodalmas ház- nál vagy on világi mulatság, hejje -hujja, trágárság &c. A' siralmas ház- nál pedig meg dobban a' te szíved, és meg emlékezel utolsó véged- ről, hogy meg kel halnod. Hijában való a' szép hír, new, becsület, mert a' jóha tenéked idvelsége, és Isten elõr kedvet nem szerezhet, hanem csak a' világi emberek elõr, még pedig azok elõtis csak ideig, mert mikor on meg halsz, szép híred, neved és becsületed veled egy- gyüt el temetetik. Ne abban munkálkodgyál hát világnak fia, hogy e' földi emberek elõtt szép hirt, nevet, becsülést, és kedvelsége- szerezhes; hanem hogy Isten elõtt meg téréled, szent életed, és ke- gyek magad viselésed által kedves lehess, és nevedet az életnek köny- vében, a' híveknek nevei között, be irathasd. Hijában való a' nagy Uraság, és méltóság, mert ha nagy méltóságban helyheztetet ember vag- annál többek gondaid s' bokrossabbak foglalatosságid, és mivel so- kakra bizattál, annál nagyobb szam adásra kel menned.

III. A' szerencsés boldog állapot, tudni illik a' jo egélség, a' jo erő, a' be- keség, a' mellyekben ember úgy él, mint ha jóha egélségében és ere- jében meg nem változnék. Mint ha a' jo egélség után egélségtelen- ség, a' jo erő után, erőtelenség, és a' bekeség után háborúság nem következhetnék. Illyenek valának az első világ békék. Gen. 6. és 7. Ezek esznek isznak vala, házafodnak vala, eszéken sem jutván ma holnap, mi virradhat ő reájok. Mint leszen a' dolog; meg telik gonoltságoknak pohára, el következik büntetéseknek redelt határa, az Isten az egeknek felgyõit reájok öfzve gyűjti, az egnek csatarná- it meg nyitgya, és õket özön vízzel el boritgya. Hijában való a' szerencsés boldog állapot, mert a' te egélséges és bekeséges állapod- nak idején el hiszed tennen magadat, és fel fuvalkodol, a' te Istened-

túl

vil el szikadcz, tésti bátorságban élz, és így a' bűnt csak tette tésté, rakton rakod, és szaporitod.

IV. A' b' szűt elz felz valo rémség, a' mellyel így biztattya magát emberek a'zt mongya, meg ifnu vagyok, meg jo ereje korbéli ember vagyok, meg eleget elhetek, az után meg terhetek, s' a'z újja szűt elz felz tette tettek. Ezekellen szol Salamon. Eccl. 12. 1. Örvendz ifnu a' te ifnuágodban és vidámsion meg tegedet a' te szűt a' te ifnuágodnak idejében, és jary a' te szűtnek utáiban és a' te szűtnek látaiban: De meg tudgyad hogy mind ezekert az ifnu tegedet itelle vonfzon. Híjjaba való ságnak híjjában való sága ez is, mert a' remenség meg tsál tegedet; mivel azt gondolván hogy telokaig élz, szabadon és bátran minden gonofságot meg cselekedzels' a'z önban gondolod meg hogy ha már attak, hoinapot né igittek, az lte tsak egy haragjában és búfúlásbá midón szinten a' gonofságot tselekedned, a' felyhőköl méyűtő követ bocsat alá és agyon üt tegedet. Avagy a' földel meg nyitattya az ő szaját és el nyelet tegedet, mint Core Datant és Abiramot. Mos. negy köny. 16. Mint lefzen dolgod? Bizony ha meg teres és úja szűt és nélkül öltetted meg, a' pokolra kel szállnod, a' gehennának olt-hatatlan tűzére kel menned, a' holot mind örökke gyöttrettetel és kinoztatol. Apoc. 20. 10.

II. Rettenés. Retteny meg te világnak fia, valaki e' hitván világ-nak szemfény vesztő gyönyörűségét, halzontalan dicsőiséget, és el mulando boldogságát annyira szereted, és kedvelled, s' azonban az újja szűt elz felz, és a' meg teréfre nincsen semmi gondod.

De azt kérded:

Kicsodák az ilyen újja nem szűtettetek?

I. Azok, a' kik az ifnut meg vetik e' viláért, csak e' világnak le-hessenek kedvében. Ilyen vala amaz Gazdag Luc. 12. A' kinek midón búvón termet volna az ő majorlaga, így okoskodik magában s' a'zt mondgya: Elrontom az én csüretimet, és nagyobbakat építek s' a'zt mon-dom: En lelkem sok esztendőkre el töt javaid vadnak teneked, egyél, igyál, nyugod-gyál gyönyörködgyél. De monda az ifnu nekik: Bolond meg kívánnják ez ejel a' te lelked, s' a' mit gyűjtettel kié lefzen?

II. Azok, a' kik a'zt mongyák, akar kié lenne a' menyország csak en lakhatnam örökké e' világon. Bezzeg a' ki ilyen vagy. 1. Ger-gesnu vagy, inkább szereted a' disznót, mint a' Christust. 2. Ha-sad a' te iftened. 3. Nem igen kel nekéd a' menyország, de hid-el hogy bizony az iftenis nem köti erővel te reád. Eljű az idő a' mi-kor képkézze kapnád a' menyországot, de nem adatik te nekéd, mi-

vel

vel e' világon lehet arra szert tenni, nem a' Pokolban. Így jára amaz epűs Gazdag. Luc. 16. A' kinek szive annyira e' hitván világ-hoz ragadot vala, hogy vanc meny ország, vagy nincs elzében sem jut vala. De mint jára? Meg hata, és a' Pokolban vitetk, midón immár a' ki-nok kezt volna, fel emeli szemeit, meg láttya Abrahamot, és a' Lázárt s' a'zt mon-dgya: Atyám Abraham, enged meg a' Lázárnak, had mársza az ő kistestvérét a' vízbe, és birtette meg az én nyelvetem, mert gyöttrettetem e' lánghban. De csak a' lóna' felelet. Eiam emlékezze meg róla, hogy el vetted elzében, a te javaidat Lázárt az ő nyavalyáit, azért most ő vizasztaltatik, te pedig gyöttrettetel, a'z tannagy körben rétes vagyom mi körzöttünk és ti körzöttetek úgy hogy a' kik itt vad-nak, oda nem mehetnek, és a' kik ott vadnak, mi-borának nem jöhetnek.

III. Azok a' kik a' bűnben gyönyörköttetik önnön magokat, és palástolják s' mentegetik gonofságokat.

De azt kérded.

Miképpen szokta az újja nem szűtett ember, a' ki világnak fia, a' bűnben magát gyönyörködtetvén, gonofságát palástolni? Meg mongya ezt Pápai Imre Uram az ő Angliai nyelvű Magyar nyelvre fordított kis köny-vecskéjében, melynek titulusa ez: Keskeny út, ily rendel.

I. Nem tehetek róla hogy vétkesem, mert úgy hozta gyarto természetem? Ok-talan állatok azok, mellyek csak a' esupa természetnek indulattyátul viseltetnek, birtatnak, és vitetnek hanyat homlok mindenre. 2. Per. 3. 12. Holot azért iften tegedet okos lélekkel ruházot fel, kellenék az zal élned, és a' jot cselekedned, s' a' gonofzt pedig barom modgyára hanyat homlok nem követned.

De azt mondod: Hi-jem akár ki a' magától jót nem cselekedhetik? Mi nem azért nem cselekedzik fokszor az e' ember jót, hogy nem cseleket hetnek jót; hanem hogy nem akar jót cselekedni. Ugyanis az embe fokszor több jót cselekedhetnék annál, mint a' kit cselekeszik, és több gonofzt hagyhatna el annál, mint a' kit el hágy, vagy el tavoztat. Luc 11. 42. Math. 23. 26. 27. Pilátusis maga meg vallya ezt. Joh. 11. 10.

II. Az igaz, a' el esik bétűs napjába, az tarttya a' szent irás, Prov. 24. 16. 1. Nincsen ot napjában. 2. El esik defel kél az efésből. Más el elni, más a' bűnben heverni és fekünni, embernek magát abban gyönyörködtetni, és szant szándékkal abban elni.

III. Lám a' szentekis vétkeszenek, nem csuda hát ha eni vétkesem? Ugyanis szinten azért fely a' bűnben e'fűtől, mivel azokis, kiknél az iften kegyelmének nagyob mértéke volt, el e'fennek.

IV. Az iften ne adta volna, hogy cselekedhettem volna? Adámis az iften-reverte: Ez AfzZonyi állz (nyemend) mellyet mellem adtal, ő az, a' ki nekem ada, a' fának gyümölcsében, és evem. De vallyon meg

B

ment

Mentheted magat? Nem bizonyára.

V. Az őrdög cselekedette velem, mert magam okában nem cselekedtem vala. Elég őrdög keinek kinék a maga meg vesztet, rosz természet, és gonosz kívánsága, azt mondgya lakab Apostol 1: 14. 2. Az őrdög lenkit is ültöknekel fogva nem vonfzon a' bűnnek cselekedetre, ha nincs akarattya rea. 1. Reg. 22. 20. 21. 22.

VI. Nem oly sekte az őrdög a' mint urak? Meg tudná mondani ama' szegény gyermek, kiből az őrdög vala, izaggattya vala, a' földhöz veri vala, tajtékot tur vala, fogait csikorgattya vala, elfonnyad vala, hola' tűzbe, hol a' vízbe esik vala, kinék edes Atria könyhullatásfal kerü vala leluft: Uram légy segítségemmel könyorult én rajunk. Mark. 9.

VII. Nem oly ber a' Pokol a' mint hirdetik? Meg tudná mondani a' Gazdag, ki a' Pokolban fel emelven szeméit mikor volna a' kinokban kiált vala Abrahámnak, hogy márcsa a' kissebbik ujját a' vízbe, és hivesse meg a' nyelvét, mert győtrődik a' lángban Luc. 16.

VIII. Egy őrdögöl nem félek, keit reszel ereitem jóni? Meg tudhad ama' szegény ember példájából, kiből annyi számu sereg őrdög mené vala, ruhában nem öltözik vala, házba sem maradhat vala; hanem puszta helyeken hordoztatik vala az őrdögötől, kit meg kerde Jესus ezt mondván: Kicsoda teneked neved? Melyre az őrdög monda: Legis, mert fok őrdögök mentek vala abba az emberbe. Luc. 8. 30.

IX. Akarkie lenne meny orfűg csak én lakhatnám e' földön? Mert Gergesenus vagy, inkább szereted a' disznót, hogy nem a' Christust Math. 8.

X. Nem jó bűzű Pradikatio, bűzű pecsenye jó? 1. Mert hasid a' te lstened. Phil. 3. 19. 2. Jolészen jövendőben a' véghetelen pokol.

XI. Megesnek benne ha minden kicsinert el kábozának az ember? Ugy de addig kicsinyítet, hogy a' fok kicsiny öltve gyúl, annak utánna meg telik gonoszlágidnak mértéke, és annak fullya le nyom színtén az alfo pokolig.

XII. Hístem nem lehetünk minnyájan Angyalokká? Nem ugyan, hogy emberi természet Angyaliva változzék; de erkölcsödre nézve, ha Angyali tisztaságban nem rendezel életedet, soha az Angyali társaságban részes nem lélsz.

XIII. Nem lehetek olyan mint egy vén ember? Kétséges ha lélsz vagy soha sem. Boldog az a' szolga a' kit az Ur vigyázva talál. Luc. 13.

XIV. Innár beteges vagyok, vén vagyok, nem vékezhetem? Ha csak azért nem vékezel, a' bűn hagyot hát tégedet el, nem te hatrad el a' bűnt. Azert azt kellene modanod: Ha modom volna benne, ha ifju volnék, ha minden erőm és tehetsegem meg volna, még sem vékezném az én lstenem ellen.

XV. Nem

XV. Nem vékezhem én, mert nem volt modom benne? Nemis az a' Virtus, nem vékezni, mikor mod nincs benne. Iozán lenni, mert nincs bóród. Ebren lenni, mert nem alhatol. Hanem a' volna a' Virtus, mikor modod volna benne, még sem vékezel. Meg télegezhennél de nem cselekeded, mint Daniel a' Király udvarában. Nehemiás az Artaxerxes udvarában. Paráználkodhatnál, de nem cselekedsz-félven az lsten mint a' Ioseph. Lophatnál, és hamissan esküdhennél, de nem cselekedsz, félven a' pokolnak lángoló tüzetül.

XVI. Hamások meg cselekezhik, nekem is szabad? Nem a' más embernek tselekedete a' te életednek regulája, hanem az lstennek törvénye, chez kelizabnod és rendelned életedet és cselekedetedet.

XVII. Így volt a' szokás nálam elenűl fogva? Nem a' szokás a' te életednek regulája, hanem az igazság, az lstennek törvénye. 2. A' rosz szokással embernek menteni magát annyit teszen, mint mikor a' lopo azzal mentené magát, szokás volt nálam a' lopás.

XVIII. Rézég voltam ugy vala, am vékezni? Keitős bűntetése vagy hát méltó. Egyikre a' rézéglegért. Másikra a' rézéglegből szármázot gonosz cselekedetedet.

De azt mondd: En nem tudtam azt annyira? 1. A' nem tudás nem ment meg az embert mindenestül fogva, lelked vesztetése alatt kellett volna tudnod. 2. Talám tudad, csak nem akartad. 3. Mert ritkán jártál a' Templomban, hogy meg tanultad volna, és mikor elmentél, csak aluvással, kőhögéssel, vezekedéssel, és ide s' tova való hajladozással; és dúlőngezefeddél; s' nem figyelmes halgátással töltödted el az időt. Boldog lsten! Ha az idegen hatalmatok valami levelet küldenek ti hozzátok, helyetekből fel ugrálva, hajátok meg borzadva, szájátok meg nyílvá, és füleitek ki terjedve halgattyátok meg annak el-olvasatását, sőt kétszer, vagy háromszor elolvasatjátok, úgy hogy abban semmi ne legyen, a' kit ne tudgyatok; az lsten igejét pedig egy ora alatt (a' mely által idveffégeket nyerhettétek meg) ügyelnetesféggel restellitok halgatni és tanulni.

XIX. A' mire érkezem lám meg cselekezhem? 1. Töbre érkezhetsz gyakorlatossággal, de ugyan nem cselekedsz. 2. Atkozot ember az, azt mondgya az lsten. Mal. 1. 14. A' kinék mikor az ő juhál köztört jo him bárány vagy, mégis hivánnal áldozik.

XX. Szabad az enyimből azt mivelnem, a' mit akarok? Nem tied az, hanem lsten, és csak sáfára tót azon tegedet lsten, hogy jól elyabbol tudni illik az lstennek dicsőségére, lelked idveffégére, és a' szegényeknek tápláltrasokra.

XXI. Örömezzel mennék a' Templomban, de bűzű pradiálnak, el nous bálgatni? Lám a' kortosómára s' a' lakodalomba, nem rehenlezz el menni

menni s' ott egy egefz hetig dorbezojni, részegeskedni, tánczolni, és hejje hujjaikodni.

XXII. Elmennek ürmest a Prédikációra, elsem unatnak halgatni, de nem figyelnek a Tanítónak szószmaga-viseletét. 1. A' Moyses székiben ülnék a' Tanítók, valamellyeket parancsolnak néktek meg cselekedgyeték, de az ő cselekedetek szerint ne cselekedgyeték, azt mondgya Christus Urunk: Math. 23. 2. Gyakorlatotlansággal a' kívül meg bomlotkutbul, szép tiszta vizet merithet az ember. 3. Számot ad ő magáról a' Tanító, visély gondot te is magadról. 4. Bálám hamis Prófétávála, de a' felől meg áldá az Izrael népet, és szép jóvendőleste tón a' Mesiás Christus felől. Num. 24. 17.

De azt kérded.

Hogy hogy lehet az meg?

Ugy hogy az Isten a' roz széközökkel is jól tud élni, és a' roz széközök által is nagy dolgokat tud végben vinni. Innen vagyons az hogy a' szeretésből az Isten világosságot tud támasztani, mint a' teremtesben. A' keferút édesre tudgya fordítani, mint a' fok keresztes-viseletet és szótálafokat, a' híveknek javokra. Es a' gonolzt jora, mint Gen. 50. 20.

XXIII. Képtelen vagyok sokszor véle hogy vétkeszem, mert oly helyen s' oly emberek köré vagyok, kik miatt székfészes képpen kel vétkeszem? 1. Hiában vétkünk a' helyre, mert gonolzt elmed és indulatid visznek a' vétkekre. Lám Joseph inkább tömlőcsre vettete magát, hogy nem meg fertőztette volna életét. 2. Az Angyalok az égben vétkeztenek, Judás a' Christus társaságában, de ugyan el kárhoztak a' felől. 3. Ha ugyan magad vadászod az alkalmatosságot fokozor, hogy mint ama székelen légy az emberekkel ihással, részegeskedhesél, práznazkodhassál, és egyéb gonoltságot cselekedhesél. 4. El kellene távoztatnod az alkalmatosságot, hogy köztök lételeddel ne részelsél néli másoknak vétkében.

De azt mondod: Ha nem is lehet embernek mások vétkében részelsél? Vagy meg lehet. Míképpen. 1. Tanátslással, mint Cajaphás tanátsla a' népnek, hogy meg halljon a' Christus. 2. Parancsolással, mint David meg hagyá, hogy meg ölernék Uriás. 3. Eggyezéssel és segitessel, így Saulu egyezte szent Istvánnak halálában. Act. 7. 58. 4. Kérésél, erőltetéssel, és belé beszélelssel. Mint a' ki mást meg vesztet. 5. Hunyorítással és dicsíréssel, mint mikor azt mondod: katonád vagy. 6. Ellene nem állással, ha kinek haralma vagyons reá, mint Eli Papaz ő fiainak gonoltságában kemény szível ellent nem tarta. 1. Sam. 2. 29.

7. A' go-

7. A' gonoltságnak pártját fogásával, míképpen cselekedésnek többi re a' nagy emberek.

XXIV. Szegény a' legény nehezen idvezül? Igaz, mert még a' Tanító nyokis azt mondgyák vala: Kicsoda idvezülhet sebat; Math. 19. 25. De nem idvezit senki szegénysége, mint Pharahot szenyvedéje.

XXV. Pokolnakis emberekkel kell bé telni nem okosan állatukkal? Igaz, mert az okosan állatok meg halnak, el mulnak, toha többé fel nem támadnak, és az itéletre nem mennek, de boldogságban vag' te azoknál; mivel nekéd meg kel hálnod a' földnek porából felkel támadnod, és az itéletre kel menned a' holot ha az itelő Biro előt igaznak nem talál tathatol, a' több kárhoztot lelkekkel e' sententia marad fejedén: *Ak hoztak mennyeteket én talem az örök tűzre, mely készített az ördögnek, és az ő Angyaloknak.* Math. 25. 41.

III. Hűs, Intes. No ának okaért revilagnak fia, ha Istenedet, szeretet és hakeia, meny orizag, intetel. 1. Erre, hogy utald meg ez hitván világot és ennek haszonalan, el mulando, és hujjában valo dicsőségen, gyönyörűsége, es bódoglagán annyira ne kapdos.

Gondold meg.

I. Hogy ez hitván világ, minden ő dicsőségevel és bódogságával edgyút, mint a' vízi buborék el mulik, mint az arnyek el enyészik, és mint a, mezei virag és lilom elszarad, el foynyad es semmivéle. Ezen azt mondgya Salamon. Eccl. 3. 20. Mindenek a' porból valok, es mindenek porra lesznek.

II. Mert e' világ teneked idveséget nem adhat. Act. 4. 12. Nincsen senkiben másban idveség, hanem csak a' christusban. Es nem adatos emberek köré egy alat mas nev mely által kellene meg tartatunk.

III. Mert ha felettébb ezt a hitván világot üződ, fűződ, ő nekie hi sz, es rajta kapdósz, a' pokolra vezet tegedet, mint Epulo gazdagot. Luc. 16.

II. Intetel erre, hogy jo idein korán véd elszedben tennen magadat, kerjed a' szent Leleknek újjá szülő kegyelmét, es terj meg a' te Vradhoz Istenedhez.

De míképpen követheted ezt el.

1. Öldököld meg a' te bűneidet. Col. 3. 5. Míképpen? 1. Ist mérd meg azokat a' Daviddal, es mongyad. Psal. 51. 5. En Ist nem én bűneimet en ismerem, és az en bűnöm szüntelen előtem sorog emnekem. 2. Sirankozzal, kefergyl, és törődgyel azokon a' szent Péterrel Math. 26. 57. Es vald meg azokat a' te Istened előt, azt mondvan a' Daviddal, Psalmo 51. 6. Teneked csak te nekéd vétkeszem én Istened, es

B 3

gono,

gondolatot cselekedtem a' te szemeid előtt. 3. Tavoztasd el azokat, és főh-
röbbe ne cselekedj. 4. Teljes életedben gyűlölyed
és utálatban tartsd azokat. 11. Örökd fel a' Christust. Col-
3. 12. 13. Mikeppen? Tízta, szent, fegyhetetlen életnek el köve-
tesével, és gyakorlással: úgy hogy ha eddig az ördögnek szentel-
ted te magadat, ez után ély a' te Istenednek. Ha eddig látor, paraz-
na, gyilkos, részeges, ember ragalmazó, kevély, főiveny, és bálvány
imádó voltál, ez után legy jámbor, Isten felő, jozan élető, kegyes er-
kölcű, és Istenes magi viellelű. Ha így cselekedszel, a' szent Lélek te
beled megyen, te benned lakozik, teged a' te felelmedben batorit,
szomorúágidban vigasztal, haroruidban békeséges tűrő lelekkel
meg áld, és vegezetre a' boldogult lelkeknek, és amazok szamu-
czet Angyaloknak tarsaságban bejutrá. Amen! Amen!

*Az Istennek orvosságának, és esküvéssel töltött ígéretének börtönök való fordítására
való könyörgés.*

Zent Ur Isten, mi remensegünknek, és
a mi életünknek meg tarto Ura! ki az
szűkölködő alazatosflakat szereted, és az
gyalázlo szegényeket felmagasztalod: Ki
az alnokok gondolatyokat semmive
teszed, hogy semmit veghez az ő kezekkel ne vihesse-
nek: Ki meg fogod a bűlesek az ő csalárdágokban,
hogy minden tanacsok azoknak kik te ellened tusakod-
nak halzontalanok legyenek: Ki meg szabaditod az ti-
eidet az Istenellenek fegyveretűl, és a szűkölködő az
kegyetlenek kezéből. Te elődben jöttünk oh mi U-
runk, és mi Istenünk, legyennek azért figyelmeztess a te
fűleid a mi könyörgésünknek becsidire. Mert ime Uram

gyalázatbanforog a mi dicsőségünk, és a kik hamissá-
got keresnek, el akarnak bennünkertapodni. Az nyo-
morúlagoknak edgyik melysege a masikat követi mi
rajtunk, és a te haragodnak aradasi, által mentenek mi raj-
tunk. Oh mi erőflegünk! miért járunk gyaláz-
ruhában, midőn a mi ellenfegink haborgatnak bennün-
k er? Tege varunk, sies azért mi hozzánk, mert te vagy
a mi orczanknak megszabadito Istene. Oh Uram sok
ideje vagy on mar hogy kialtunk, és nem halgacs meg:
hogy untartunk tegedet, az emberek között való törvény-
telen hatalomert, és nem szabaditasz meg. Miért az
nyomorgatást engeded szemlelni minekünk oh mi
Istenünk? Az ragadozas, és az hatalom miért vagy on
mi előttünk, és miért engedted oh Uram, hogy fel ta-
madtak az Idegenek, az kegyetlenek és a vakmerő nem-
zetseg, hogy el foglallya az ő nem hajlekait. Oh mely
rettegetes és iszonyu nemzetseg ez, kiknek lovok gyor-
sabbak a Parduczna, és kegyetlenek az estve jaro eh
farkasokkal, kiknek lovagjok mefiszűnne jöven gyor-
san repülnek mint az dögte sietősas keselyű. Halonla-
tos ezeknek abrazattyok az nap keleti szarazto szelhez,
és sok számtalan rabot gyűjtemint az fővenyet. Ez nep
nagy Isten! a kiralyokat neveti, és a fejedelmek ő neki
tífuságok, minden erőflegert meg nevet, töltet tinal az
ellen, és meg veszi azt, oh mi remensegünknek Istene, a-
vagy nem öröktűl fogvan valo vagy te? és né te vagy e
a te szenteidnek erőflege? Tíztabbak a te szemeid hogy
nem mint a gonoszágra nezhetsel, és az embernek
nyomor

nyomorgatásat nem nízheted. Miért tekintesz tehát a^h hittelekre,
 és halgatsz mikor az Istenelen el nyeli az ő nálaal igazbát? kerünk
 annakéért tegedet ő lacoknak őrizője, hogy az te munkádat az ő
 elzrendejének közepette elevenies meg, az ő elzrendejének idejé-
 ben jelenies meg irgalmasságodat, és a^h te haragodban a^h te jóvöltod-
 rul emlékezzel meg. Tapod meg a^h földet a^h te haragodban, és bu-
 sultodban lépellyed meg a^h te ellenszédet. Tamiagy ki O Uram a^h te
 népednek szabadítására a^h te Christuoddal, és rons meg a^h tót a^h hit-
 lennek hazában. Verd által az te fegvereddal az ő seregeinek fe-
 jet, a^h kik mint a^h forgo szel úgy támadnak a^h mi vézedelemünkre. Ki-
 Uram regenten, a^h te lovalddal meg tapodad az tengert és a^h
 melyegés vizeknek rakását: úgy mostannis mutasd meg a^h te igyed
 mellet a^h te hatalmasságodat, hogy láthassuk a^h te győzedelmé-
 der, és enekelbessünk neked háláado dicsereket, vigasságtevő szer-
 szamokban. O mi vigasztalásunknak Istené, biztatás minket a^h mi lel-
 künk a^h te jóvöltoddal, mert jól tudgyuk hogy el teszed a mi alnoksa-
 ginkat és a^h te öröklégednek maradékanak gonofságot halgatsz. Né
 mind örökre tártod meg a^h te haragodat, és nem mind eltiglen feddö-
 döl mi velünk, mert gyönyörködöl az irgalmasságba, hanc hozzák ter-
 vén meg könyörülz mi rajtunk, el tapodod a^h mi alnok saginkat, és a^h
 tengernek melséges őrvinyiben veted minden mi bűncinket. Nyil-
 van megmutatod lacobnak tót fogadásodat, és Abrahámnak igert
 irgalmasságodat, melyet esküvessel fogadtal vala a^h régi időben. így
 teslekedgyel mi velünk o mi Istenünk, edes Attyánk, a^h te fiadert az
 Ur Iesufert, kiből minékünk mideneketigertel, és parancsolad is hogy
 ekkeppen könyörögjünk. Mi Attyánk &c.

